

Tárgyak

A kőkori késről, melynek V alakú kőpengéje van, már esett szó. Az volt a logikája, hogy a V alakú penge összehozva az ÁG-ból készült nyéllel a $V + \text{ÁG}$, azaz a VÁG szót adja, ami nem egyéb, mint a kés funkciója. Logika a kőkor óta.

A kőpengés sarló, melynek kőpengéi egy fűrész fogazatára emlékeztetnek, is már említett darab. A sarló a fűvet részekre szedő, röviden FŰ RÉSZELŐ, a manapság használatos fűrészfogas eszköz pedig a FŰRÉSZELŐ. Újabb logika a kőkor óta.

De ne maradjunk ennyiben, faggassunk ki további tárgyakat.

Fog alakú kőbalta. Foggal adjusztálni valamit, az a rágás. Ha fát adjusztálunk foggal, az a FA RÁGÁS, összevonással, ékezetmódosítással FARAGÁS.

Ha nyélbe foglaljuk fog alakú kőbaltánkat, akkor egy száron, vagy agancson lyukat hozunk létre a számára. Ez a lyuk a FOG LYUK. S mint tudható, a nyél, amit létrehoztunk, igaz pontos J-vel, a FOGJUK, mert ezt FOGJUK, mikor FA RÁGÁS-ba kezdünk. Akit zavar a J átváltása, az a LYUK szó helyett rajzolja le a LYUK-at egy körrel. O lesz belőle. Ha ezt behelyettesíti a kezdőképletbe, akkor FOG O-t kap végeredménynek. Összevonással, ékezetmódosítással: FOGÓ-t.

Logika, logika, logika ősidőktől fogva. Azért érdekes ez, mert hivatalos nyelvészek rendes fizetéssel, jó pozíciókban még mindig arról szónokolnak, hogy a magyar nyelv nem több mint 2500 éves. Szavait összeszedte innen-onnan, s valahogy kimunkálta magát egy aránylag használható kommunikációs rendszerre. Jövevényszavai megszámlálhatatlan mennyiségben áthatják tákolt szerkezetét, miközben az őskort lehet vele olvasni tökéletes tisztasággal. (Ezek a nyelvészek mire vesznek föl munkadíjat? Min gondolkodnak hosszú évtizedek, évszázadok óta? Mert nem a magyar nyelv felemelésén, azt állíthatjuk teljes bizonyossággal.)

De ne ragadjunk itt le! Keressünk még beszélő tárgyakat!

Jöjjön a DÁRDA!

A DÁRDA szó két fontos részre tagolható, DÁR-ra és DA-ra.

A DÁR tovább bontható D-re és ÁR-ra. A D egy íj sematikus rajza, a hozzá tartozó ÁR pedig a nyílvessző. Tehát DÁRDA szavunk úgy kezdődik: NYÍLVESSZŐ. Ez a kiindulási alap.

Hogyan néz ki egy NYÍLVESSZŐ? Egy botból áll, melynek egyik felén hegy van, másik felén toll, és egy bevágás.

(Csak mellékesen jelzem, hogy a nyílvessző TOLLAS vége a TOLÁS vége.)

Hogyan néz ki a DÁRDA? Bot a teste, akár csak a NYÍLVESSZŐ-nek, hegyes a vége, mint a NYÍLVESSZŐ-nek, de hiányzik a TOLLAS vége.

Írásban a hiányos NYÍLVESSZŐ-t úgy tudom legügyesebben kifejezni, hogy leírom a NYÍLVESSZŐ-t (D ÁR), tudjam miről beszélek, majd mögé írom ugyan ezt hiányosan (D A). Összeolvasva jön létre a DÁRDA.

Következő tárgyunk a fönti képen látható bronzkori balta. Ha rövid, egyenes nyelet rakunk bele, vésőként használhatjuk. Oldalára V betűket írtak, minek következtében, ránézve, mondhatjuk: VÉS Ő, mármint V-k vannak rajta. És mondhatjuk rá, hogy VÉSŐ, mert rövid nyéllel VÉSŐ-ként üzemel.

Ha fel szeretnénk nyelezni, szükségünk volna egy L alakú fára. Az így készülő üzenet, mint a fog alakú kőbalták esetében is, egy értelmes gondolat.

FOGÓJA FÁBÓL eL, vagyis FÁBÓL ÉL.

És akinek ilyen baltája van, ilyen baltát FOG, az favágós, fafaragós, vésős ember, aki FÁBÓL ÉL.

Végezetül álljon itt a KARD szó!

A KARD nagyon egyszerű szó.

Csókolatom a nyelvészeket, hogy erre sem jöttek rá!

A KARD, így, névelővel írva azt a szót adja: AKARD. AKARD azt, amit én mondok. AKARD azt, amit én akarok. Akaratkényszerítő eszköz.

S kik használják A KARD-ot? Azok, akiknek nem egyezik az akarata.

SZEDETT - VEDETT-nek tartott magyar nyelvünk sok más egyéb érték mellett, ezeket a kincseket őrizte meg számunkra a 2500 évnél idősebb ősi múltból. Így a jól átgondolós nyelvalkotók munkájára, munkálkodására méltán lehetünk büszkék mi, a magyarok!